

ABSTRAKT

Diplomová práce pojednává o postojích zdravotníků na jednotce intenzivní péče k pacientům po sebevražedném pokusu. Úvodní kapitoly se detailně věnují suicidální problematice, nastiňují zdroje emočních problémů a zátěže, se kterými se mohou zdravotníci při výkonu svého povolání setkávat. Následující kapitola hovoří o syndromu vyhoření. Výzkumná část práce mapuje postoje zdravotníků k pacientům po suicidálním pokusu, zjišťuje úroveň a efektivitu informovanosti zdravotníků v psychiatrické a psychologické problematice a její vliv na jejich postoj, posuzuje povědomí o syndromu vyhoření a případné vlastní zkušenosti respondentů s tímto stavem a dále hodnotí míru psychické a emoční náročnosti při péči o pacienta po sebevražedném pokusu. Kvalitativního výzkumu formou semistrukturovaných rozhovorů se zúčastnilo 20 respondentů. Shledali jsme, že postoje zdravotníků k pacientům po suicidálním pokusu jsou spíše pozitivní. Překvapivým zjištěním bylo, že 70 % respondentů neabsolvovalo žádný seminář či kurz zaměřený na výše uvedená témata, a že se žádný z nich aktivně nezajímá o konkrétní problematiku intenzivní péče o psychiatrického nemocného se somatickým onemocněním a ani o problematiku suicidií. Znepokojivým zjištěním bylo, že na sobě 85 % respondentů za dobu své praxe pozorovalo nějaké příznaky syndromu vyhoření, 60 % v minulosti a 25 % je jimi dokonce postiženo v současné době. Šetření dále prokázalo nesporný vliv syndromu vyhoření respondentů na jejich postoj k pacientům po suicidálním pokusu. Na 30 % respondentů klade péče o tuto skupinu pacientů vyšší psychické nároky.

klíčová slova:

sebevražedný pokus, postoj, zdravotnický pracovník, syndrom vyhoření